

NA HET LEZEN VAN EEN GEDICHT VAN PETER SNIJDERS

Sinds *de TV gestolen is*

zijn de bejaarden niet meer dezelfde.

Hun geheugen dat reeds getroffen was

scheen hen zelf niet meer te kennen en omgekeerd.

Zij zijn het speelgoed dat eerder met hen speelde,

dan zij met hem, kwijt

en kijken op een lege plek

waar gisteren nog de TV stond.

Het dagelijks nieuws, heet van de naald, zal niet voor hen zijn,

noch het kinderprogramma in multicolor

waar zij naar verlangen als anderen naar chocolaatjes,

of de te voorziene wending in hun geliefde feuilleton.

Zij zullen vannacht niet slapen.

Te opgewonden, te bezig, te veel koffie gedronken.

Te weinig TV gekeken.

De TV is gestolen !

De directeur hangt, zeker weten, aan de telefoon,

maar de politie neemt niet op, te bezig, te weinig personeel.

Het is te veel voor Corneel.

De TV is gestolen !

Met wat geluk wordt de dief gevat

En na wat aandringen de TV gevonden en aangezet.

Dan vieren de senioren een groter feest

Dan er ooit is geweest

30.11.2012

EEN GEDICHT VAN WALTER DE BACKER.